

החזירי מילחמה שיערה!

שלום לכם. מלוטפים נפלאים שלי! אהבתי אליכם בעינה עומדת. שאלותיכם מקרבות בינינו מאוד, כנאמר: צרת רבים חצי נחמה. אתם, יקירי, בשאלותיכם עוזרים לרבים. שהם ביישנים, להבין שהכל הולך, ולהצטרף אלינו. שאיננו מפחדים. ושוב שאלות שתמיד קיימות. הסקרנות היא הבסיס לידע.

המדולרלת

אני אחרי שלוש לידות, וגופי אינו כשהיה. ביטני רפויה, ירכיז קצת לא לעניין, הרדיום כתוצאה מן ההנקה נפלו מעט, פניו עדיין צעירות ונאות. מה עושים ברגעים שהייתם הררי את המלבישים?
טוב, העשירים יאמרו "נו, אז מה הבעיה?"
זאז גאבור, שהיתה אורחת בביתי ב-1981, כשהיא מתקרבת לשנות העמידה הנופלות, נראתה נפלא. והיא מוכנה לספר לכולם על כמיותי הכסף האדירות שאותן היא מורמת לקליניקות בשווייץ לשם סילוק הנפל. ולומר את האמת: הקליניקות עושות פלאים. זאזא בהחלט נראתה סקסית ומושכת.

לילי אינזן

אבל גיליתי במשך חיי שגברים הנמצאים בקרבת אשה אחת רוב שנותיהם אינם שמים לב כל כך לשינויים, כמונו הנשים. וניתן להסדר גם בתקציב קטן יותר.

למשל, סדרת מלבושים סקסיים לקיום היחסים תעזור מאוד. חיות עד הפיטמה, התומכות ומגלות את הצד הכלא והסקסי, ומסתירות נפל. מערכת כיריות וחגורה מעודנת ברוחב מסתיר, ובכל זאת שקוף, תחתונים בעלי חריץ חדרה. רצויים גרביים בעלי תפר אחורי, והייתי ממליצה על חלוקון שקוף קצר, להסתרה וחישיפה בעת ובעונה אחת. וכר', כמובן, כיר הדמיון הטובה עלייך.

זקן מדליק

לאבא שלי יש חבר בן גיל, נשוי. אני בת 20, זה עתה השתחררתי מהצבא, ואני דלוקה עליו רצה. כל העניין לא נעים. מה לעשות?

כשאני עושה חשבון זריו, הרי שהגבר שבו התאהבת הוא בסביבות 40-45, נו, זה באמת לא אסון, כשאני מסתכלת על כך כעל דבר לא סיבוכי. אבל אליה קוץ בה: האיש שלך נשוי. ולא זאת בלבד — הללו מנקרים בביתכם. כשהם נכללים ברשימת האורחים כונו. לא הייתי רוצה להיות ננעלייך. באיזו ארוחת ערב ו/או ערב שישו חברותי של חוג המכרים של הורייך. היד המלטפת שלי נקמטת מעט כשמדובר בנגידות ומערכות יחסים שיקריות — אני חסרת החופש, ובוגרנות סורית היא חלק מהכלא הנפשי שאותו אנו כופים על עצמנו. אם הזקן מדליק באמת, וגם קצת דלוק, הרי שקרוב לוודאי יבוא אחריו כפרפר אחרי פרח. מפני שלך יש המתנה שאותה מחפש גבר בגיל המעבר: נעורים והרפת

קנות, את גלולה טובה ומצעירה. העוזרת במילחמה נגד השיעמום. אם המצב הוא קריטי באמת, הייתי מציעה לכם סוף שבוע במלון, כדי לברוק את הכל על אמת, או שאת רוצה לזיין את אבא והאיש רוצה רק גלולת-נעורים, ואז כל העניין ביניכם יהיה רק מתסכל. אבל תמיד ישארת האפשרות שאותה עליך בהחלט לברוק: אולי נגמר לו כבית ולך נגמר מהדאוין הצעיר. ואז — הללויה! — בהחלט כדאי.

המין האמהי

אני בת 17. הבאתי הביתה בחור בן 23, שיצאתי איתו תקופה של כמה חודשים. אמי והבחור הצעיר נדלקו זה על זה. אמי בת 36. האם זה מוגזם, ואיך פועלים נגד אמו שגוזלת חברי?

אין הבדל בין אמה שלך לבין כל אשה אחרת. גם אמה היא כך-אדם, אני עצמי אם לשני בנים, ובגיל 36 התאהבתי בגבר בן 23. כיום אני גם חיה איתו וחולקת איתו את מיטתי. כשהפרייהגל בהחלט אינם מפריעים לי מישחקיהחיים. לא הייתי אומרת שאני נמשכת דווקא לטיפוס הצעיר, זה פשוט קרה, כמו שזה קורה לנערה בת עשרים המתאהבת בגבר בן 60.

משולם ריקליס, הישראלייהודי העשיר, הוכיח לכולם שאפשר גם להיות בעל מישפחה עם אב + ילד בהפרשי גילים שנראים מסוכנים כביכול. הכל הולך, ועכשיו אלייך, יקירתי. נסי לראות את אמך מחוץ לפונקציה שאותה מילאה במשך 17 שנה. האם כמיקרה רגיל, כאשר חברך היה מתאהב בסתם אשה מבוגרת ממנו מן הישוב, מה היו תגובותייך, או, וכיצד היית נלחמת בכך? זוהי השיטה הברוקה לניטרליות.

אם את מרגישה ששווה לך להילחם, החזירי מילחמה שיערה, ללא התחשבות בעניין המישפחתי, ואל תכעסי על אמה שיש לה חולשות כמו לכולם. גם אמהות מקיימות יחסים, אפילו אם לצאצאיהן קשה לעכל את העניין.

כלב מי שנאמן

אני לא יכול להיות נאמן לאשה אחת. אני מרגיש שפוט, ולכן איני מעז להתחתן, אפילו שהייתי רוצה להקים מישפחה. האם יש דרך להשיג את שניהם?

כמי שבאה מהתקופה היפית של דור-הפרחים, אספר לך שזה בהחלט אפשרי, ואפילו לטווח ארוך. ישנם הרבה זוגות שאותם אני מכירה, שעשו הסכם ביניהם: נקים מישפחה, נקים בית, אבל כל אחד מאיתנו חופשי להתבונן הצדדיות. כמובן, תוך תיאום שלא לפגוע בתהליך השוטף של המישפחה.

בשנים האחרונות בארץ פשתה המודה, שהיא כבר נושנה באירופה: "חילופי-זוגות". כמובן שגם זו שיטה. אבל פה מונטג המתח והאהבה הגנובה נעלמים. נדמה לי שבמיקרה שלך תעבור יותר טוב מערכת יחסים חדית, שבה כל אחד וזיוניו.

דיג, דיג, דיג

מהו האיזור הרגיש ביותר אצל האשה? אני מנסה כבר שנים למצוא אזורים רגשים, וקשה לי עם זה.

האיזור הרגיש הוא האיזור המגיב במהירות ובספוגי טאניות. לכשעצמי הייתי מציעה שתנסה איזורים שבהם כלייהם בולטים או מרובים, כמו לרוגמה; מאחורי הברך. מאחורי המרפק, איזור השדיים ובתי השחי. מאחורי האוזניים, וכר'. אבל בכלל, עצם הבריקה הוא חלק מההנאה. נסה הכל. משהו כבר יתעורר, אל דאגה. העיקר זה הכימיה ביניכם. כל השאר כבר יגיע. לכן נומלץ לקיים יחסים לאורך תקופה עם פרטנר אחד, כדי למצות את ההנאות.

תמרורים

ברך הכונה

נחוג ♦ יוסי הולדתו ה-55 של הד"ר (למישפט כינלאומי) מאיר רוזן, שגריר ישראל בווינגטון, רוון, שנולד כמאיר רוזנהאופט ברומניה, הוא אב לשתי בנות, והיה קונסול ישראלי בניו-יורק לפני שנתמנה כיועץ המישפטי של משרד-החוץ, תפקיד שממנו המריא למישרת שגרירי ישראל בפאריס ולאחר מכן למישרת השגריר השביעי של ישראל בווינגטון, תפקיד קיד ששימש קרשיקפיצה לעמדות ככירות ביותר לכל קודמיו בתפקיד.

הפלמ'חניק

שחיפש את האשם

נפטרה ♦ ברמת-גן, מהתקף-לב, בגיל 68, תל-אלוף גדעון מחנימי, סגן-יועץ ראש-המשלה למילחמה

ארצה אחר הקמת מדינת-ישראל, והתי מסר לכתובה רבתי-היקף ממחקר על גנגסטרים יהודיים-אמריקאיים ועד סיפרו השקפתו של יהודי על צלילת ישוע.

מולית רביהמכר

נפטרה ♦ בתל-אביב, חודשים אחר יוסי הולדתה ה-93, ברבה (ברונ"ה) פלאי, הגברת הראשונה של ה"מולות העברית, בעלת ומנהלת פעילה של הוצאת-הספרים מסדה עד יומה האחרון. פלאי, שהחלה את דרכה כמנהלת בית-ספר ברוסיה מולדתה, פתחה, בעלותה ארצה, ספריית-השאלה בתל-אביב ואחרי תקופת שותפות קצררה בהוצאת-ספרים (מוריה) עם חיים נחמן ביאליק, יסדה, לפני 54 שנים, את הוצאת מסדה, ש-15 שנות קיומה הראשונות הספיקה להוציא לאור 500 ספרים, ביניהם פירוש התנ"ך של של"ג

שגריר רוזן בחברת השר המצרי בוטרס עאלי, השגריר השביעי

מולית פלאי, הגברת הראשונה

(המורה התל-אביבי שמואל לייב גורן, אחד מרכיבי-המכר העבריים של כל הזמנים — בדיוק כמו האנציקלופדיה העברית שבהוצאתה החלה מייד עם קום המדינה.

הגנגסטרים וישוע

נפטרה ♦ בירושלים, בגיל 86, הרב מורטון מאייר ברמן, מראשי יהדות ארצות-הברית בשנות ה-40 וה-50, עת כיהן כרב קהילת ישועת ישראל בשיקאגו וכרב צבאי בחיל-הנחתים, שהגשים את תודעתו הציונית, עת עלה

קודמיו של רוזן בתפקיד היו אליהו אילת (לימים נשיא האוניברסיטה העברית); אבא אבן (שר-החוץ וסגן ראש-המשלה); אברהם הרמן (נשיא האוניברסיטה העברית); יצחק רבין (ראש-משלה ושר-הביטחון); שימחה דיניץ (ח"כ המערך) ומשה ארנס (שר-הביטחון).